

Publicerad 2015-10-22 12:54 av wonder

Ingenmansland

Ibland vet man inte
vem man är
eller vad man vill

konturer ändras
kartan ritas om

i ett ingenmansland
där ingen början
eller slut finns

smyger jag sakta på tå
för att inte störa
ett inre som vaknar

som ett singlande löv
vill jag landa
mjukt och stilla

vila i tankar som stärker
och skratta tills jag gråter

så inbilskt att tro
att man alltid vet
ha svaren till hands

jag borde kratta mig en lövhög
och slänga mig däri
och aldrig glömma mitt barn
djupt därinne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren wonder med Poeter.se id #42483 innehar upphovsrätten